

ТВОРЧИЙ КОНКУРС МОЯ УЛЮБЛЕНА КВІТКА

Моя улюблена рослина – квасоля. В неї зелене листя і яскраві маленькі рожеві квіточки. Вони можуть радувати нас навіть у люті морози. У вересні я посадив на підвіконні квасолю. Зараз на вулиці холодно, а моя квасоля виросла та стоїть вся у бутонах. Коли людина на неї дивиться, то стає веселіше та відчувається літнє тепло.

Віктор Уланов,
учень 4-Б класу СЗШ № 89
міста Дніпропетровська

Мене звали Ганнуса. Як і всі дівчата, я люблю квіти. Та найбільше мені подобаються куці форзиції. Навесні, коли ще немає зелені, ці куцики вже милують око. У моєму рідному місті Львові біля бібліотеки ім. Стефаніка ці куцики посаджені у рядок. Коли вони зацвітають, утворюють цілу квітучу жовто-лимонну огорожу. Це дуже гарно.

Я думаю, що без квітів було би сумно, адже вони мають гарний аромат, ваблять своєю красою. Без квітів не було би комах, багатого врожаю. Ми б тоді не їли смачний медок, соковиті фрукти і поживні овочі. А як приємно ходити у гості з великим і гарним букетом квітів!

Петренко Ганна,
учениця 3 класу СЗШ міста Львова

Я люблю різні квіти і милуюся ними завжди. Навесні – блакитними пролісками, фіолетовими фіалками, запашними дзвіночками конвалії, червоними тюльпанами, пишною півонією; влітку – чарівними трояндами, горди ми жоржинами, полум'яними сальвіями, але найбільше мені подобаються чорнобривці своїми оксамитовими квіточками та приємним ароматом. Про чорнобривці навіть пісню написано: „Чорнобривців насіяла мати у моїм світанковім краю...“ Хай же цвітуть чорнобривці на нашій рідній землі і несуть нам надію і щасливу долю!

Аня Спіцина,
учениця 3-А класу СЗШ № 7
міста Суми

Передплатний індекс 89454

Головний редактор:
Дарія Біда, тел.:(032) 236-71-24,
e-mail: dabida@mis.lviv.ua
Заступник головного редактора:
Світлана Вольська,
e-mail: svitlana300@gmail.com
Дизайн і верстка: Каріне Мкртчян-Адамян

Підписано до друку 20.03.14,
формат 60x84/8.
Друк офсетний. Наклад 12 000 прим.
Адреса редакції: 79038, м. Львів,
а/с 9838. Надруковано в друкарні
ТОВ "Видавничий дім „УКРПОЛ“.

Юний натураліст

(твоє ім'я та прізвище)

№12/2014
КВІТЕНЬ

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНА ТЕМАТИЧНА ПРИРОДНИЧА ГАЗЕТА ДЛЯ РОЗУМНИКІВ І РОЗУМНИЦЬ

Сонечко, сонечко, полеми на небо...

Сонечко – скромна комаха, але її знають усі. Легко дається в руки: випустить краплину жовтої рідини, прикинеться мертвою і терпляче чекає, доки їй дадуть спокій.

Хоча вигляд у сонечка мирний, воно справжнісінький хижак, та ще й дуже корисний! Його пожива – гладкі неповороткі попелиці, які неспроможні від нього втекти. Сидять собі тай тягнуть соки з рослини, а плямистий жучок поїдає їх одну за одною. У день кожному сонечку потрібно до 200 попелиць, а личинкам – приблизно 800. У Франції, Англії, Шотландії є спеціальні ферми, де розводять сонечок. Потім їх купують садівники, щоб вберегти свої саджанці від злісних шкідників.

Сонечка відкладають яйця. Вони кріплять їх зі зворотного боку листочка. З ячок виплуплюються лялечки, які зовсім не схожі на дорослих жучків. За життя божа корівка відкладає до 2000 яєць.

Сонечка живуть приблизно рік. Взимку вони сплять під сухим листям, в корі дерев або інших затишних місцях.

Олена Гальвицька

У червоного малятка
на спині краплинки-цятки.
Чорні вуса, голова,
любить лагідні слова.

ЧОМУ „СОНЕЧКО“?

Як тільки не називають божу корівку в різних країнах! У Німеччині та Швейцарії це „жук Діви Марії“, у Аргентині – „жук святого Антонія“, у Таджикистані – „червонобородий дідусь“, англійці називають його „леді-жук“, а в багатьох країнах Європи кличуть „божа теличка“.

З англійської сьомий день тижня – Sunday – „день Сонця“, а в найпоширенішого виду божої корівки сім цяток на крилах, звідси й „жук-сонечко“.

ЧОМУ „КОРІВКА“?

Погодьтеся, сонечко зовсім не схоже на корову. Ну, хіба що таке ж неквапливе!

Але сонечко дає молоко. Саме так, не дивуйтеся! Щойно жучок відчуває небезпеку, він виділяє зі своїх колінних суглобів молочко. Щоправда, воно не біле, як у корови, а коричневе і має дуже різкий запах.

Скуштувавши таке молочко, птахи і комахи покидають жука. Птахи ще довго чистять свій дзьоб від гіркої отрути. А у великих дозах молоко божої корівки навіть смертельне! Яскравий колір надкрив попереджує хижаків про небезпеку.

ДИВОВИЖНІ НЕПОСИДЬКИ

Щоб врятувати врожай від ненажерливої попелиці, сонечка часто летять на кілька кілометрів. І чого їм треба? Їжі вдовосталь, а вони все рвуться до незвіданого. Найбільші відчайдухи можуть вирушити навіть в Африку.

СИМВОЛ ДОБРА

За давніми легендами, сонечко живе на небі і прилітає на землю за Божим наказом, щоб принести радісну звістку. Люди вірили, що цей жучок приносить гарну погоду, хороший врожай, сповіщає про народження дитини. Подейкують, що якщо загадати бажання і жучок злетить з долоні, то воно обов'язково збудеться!

В Європі сонечко часто зображають на поштових марках як символ побажання щастя.

ЦІКАВО

- Не всі жучки-сонечка червоні. Вони можуть мати жовте, біле, оранжеве, чорне і навіть рожеве забарвлення!
- Не завжди на спинці в них крапочки. Можуть бути коми, тире, М-подібні і навіть схожі на корону плямки.
- Крапок на спині не обов'язково 7. Вони означають не вік, а приналежність до певного біологічного виду.
- За секунду сонечко здійснює 85 помахів крилами.

• Не всі сонечка – добрі хижаки. Серед них трапляються і такі, що поїдають рослини. Наприклад, 28-микрапкове картопляне сонечко завдає значної шкоди сільському господарству, поїдаючи рослини картоплі, огірків, помідорів. Можливо, травоїдність цих видів-шкідників є ще однією ознакою, яка асоціює сонечко з коровою?

Ольга Дорош

